

§ 5. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do:

- 1) uczniów podoficerskich szkół zawodowych i orkiestr wojskowych,
- 2) studentów szkół wyższych i innych osób odbywających wojskowe szkolenie w ramach studium wojskowego na podstawie przepisów art. 84—88 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220), jeżeli wypadek nastąpił podczas lub w związku z odbywaniem przez nich tego szkolenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Wiceprezes Rady Ministrów

218

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1968 r.

w sprawie wygaśnięcia niektórych umów ubezpieczenia zawartych przez uspołecznione zakłady pracy.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 września 1968 r. wygasają zawarte na koszt uspołecznionych zakładów pracy w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń lub w Towarzystwie Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” S. A., zwanych dalej „zakładem ubezpieczeń”, umowy ubezpieczenia:

- 1) odpowiedzialności cywilnej uspołecznionych zakładów pracy w zakresie szkód wyrządzonych wypadkami przy pracy osobom pozostającym z tymi zakładami w stosunku pracy,
- 2) następstw nieszczęśliwych wypadków — w zakresie odnoszącym się do osób pozostających z tymi zakładami w stosunku pracy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy umów ubezpieczenia wymienionych w § 3 ust. 1 i w § 4.

§ 2. Rozliczenie składek za nie wykorzystany okres ubezpieczenia z umów określonych w § 1 przeprowadza się, biorąc za podstawę stosunek okresu, przez który zakład ubezpieczeń ponosił odpowiedzialność, do całego okresu ubezpieczenia.

§ 3. 1. Uspołecznione zakłady pracy obowiązane są zawierać z zakładem ubezpieczeń na swój koszt umowy ubezpieczenia:

- 1) następstw nieszczęśliwych wypadków członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa, członków straży pożarnych oraz słuchaczy szkół i kursów pożarniczych na podstawie przepisów o ochronie przeciwpożarowej,
- 2) następstw nieszczęśliwych wypadków obywateli państw obcych zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy i obywateli polskich delegowanych za granicę — jeżeli obowiązek zawarcia takich umów wynika ze stosunku prawnego z kontrahentem zagranicznym.

2. Mogą być zawierane na koszt uspołecznionych zakładów pracy umowy ubezpieczenia:

- 1) następstw nieszczęśliwych wypadków osób dorywczo wykonujących prace na innej podstawie niż stosunek pracy,
- 2) następstw nieszczęśliwych wypadków osób przebywających w zakładach karnych i w zakładach dla nieletnich, wykonujących prace w tych zakładach albo poza nimi,
- 3) odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przez uspołecznione zakłady pracy osobom, którym nie przysługują świadczenia od zakładu pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8).

3. Zawieranie umów ubezpieczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przez uspołecznione zakłady pracy będące jednostkami budżetowymi lub zakładami budżetowymi regulują odrębne przepisy.

§ 4. 1. Mogą być również zawierane na koszt uspołecznionych zakładów pracy umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków w odniesieniu do grup pracowników związanych z gospodarką morską, lotnictwem, handlem zagranicznym i służbą zagraniczną, zatrudnionych na stanowiskach, które określa właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Finansów, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Centralną Radą Związków Zawodowych.

2. Jednorazowe świadczenia pieniężne przysługujące uprawnionym z umów ubezpieczenia, określonych w ust. 1, podlegają zmniejszeniu o kwoty jednorazowych odszkodowań przewidzianych w art. 11 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy.

§ 5. 1. Uspołecznione zakłady pracy obowiązane są zawierać na swój koszt umowy ubezpieczenia w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków, jakie mogą się wydarzyć w drodze z domu do pracy i z pracy do domu:

- 1) osobom pozostającym w tych zakładach w stosunku pracy na podstawie umowy o pracę, mianowania lub powołania albo na skutek wyboru,
- 2) członkom lub kandydatom na członków spółdzielni pracy pozostającym ze spółdzielnią w stosunku pracy,
- 3) osobom zatrudnionym na podstawie umowy o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy lub o odbycie wstępnego stażu pracy.

2. Ubezpieczenie nie obejmuje wypadków, za które poszkodowanemu przysługuje świadczenie z obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

3. W razie zatrudnienia pracownika w dwóch lub więcej zakładach pracy obowiązek ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, odnosi się do zakładu pracy, który w oświadczeniu podatkowym pracownika wskazany jest jako pierwszy, pracodawca. W tym przypadku świadczenie przysługuje również, jeżeli poszkodowany uległ wypadkowi w drodze do pracy do drugiego lub dalszego pracodawcy albo w drodze powrotnej.

4. Jeżeli wskutek nieszczęśliwego wypadku poszkodowany zmarł lub doznał trwałego inwalidztwa przed upływem 2 lat od daty wypadku, zakład ubezpieczeń wypłaca:

1) w razie śmierci	20.000 zł,
2) w razie trwałego 100% inwalidztwa	30.000 zł

a w razie trwałego częściowego inwalidztwa odpowiedni procent tej sumy. Jeżeli zakład ubezpieczeń wypłacił świadczenie za trwałe inwalidztwo, a poszkodowany po otrzymaniu

niu świadczenia w następstwie tego samego wypadku zmarł, potrąca się to świadczenie z sumy przewidzianej na wypadek śmierci; zakład ubezpieczeń nie może jednak żądać zwrotu nadpłaty.

5. W razie zbiegu umowy ubezpieczenia w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków, jakie mogą się wydarzyć w drodze z domu do pracy i z pracy do domu, z umową ubezpieczenia, o której mowa w § 3 ust. 1 i w § 4 ust. 1, zakład ubezpieczeń wypłaca jednorazowe świadczenie na wypadek śmierci lub trwałego inwalidztwa z wyższej sumy ubezpieczenia.

6. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Finansów i Centralną Radą Związków Za-

wodowych określili szczegółowe zasady, według których nieszczęśliwe wypadki w drodze z domu do pracy i z pracy do domu będą uznawane za podlegające ubezpieczeniu.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów i właściwym ministrom.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów

219

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 7 sierpnia 1968 r.

w sprawie niektórych ulg dotyczących kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie powszechnym.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia co najmniej od 3 lat na stanowiskach majstrów budowlanych przy budowie obiektów budowlanych budownictwa powszechnego mogą do dnia 31 grudnia 1970 r. wykonywać funkcje majstra budowlanego bez obowiązku wykazania się stwierdzeniem kwalifikacji majstra w rozumieniu § 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 czerwca 1965 r. w sprawie kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie powszechnym (Dz. U. Nr 25, poz. 172).

§ 2. Osoby, które nie posiadając wymaganego przygotowania technicznego sprawowały przez 6 lat funkcje techniczne majstra budowlanego przy budowie obiektów budowlanych budownictwa powszechnego, mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji majstra, jeżeli złożą do dnia 31 grudnia 1970 r. wniosek o stwierdzenie kwalifikacji majstra do właściwego organu państwowego nadzoru budowlanego oraz złożą ustny egzamin z wynikiem zadowalającym.

§ 3. Osoby posiadające dyplom mistrza w zakresie odpowiadającym zawodom betoniarza konstrukcji betonowych i żelbetowych, cieśli budowlanego, murarza budowlanego, monterów konstrukcji żelbetowych oraz w zakresie odpowiadającym zawodom monterów instalacji centralnego ogrzewania, monterów wewnętrznych instalacji sanitarnych i gazowych, monterów-instalatorów rurociągów oraz monterów-instalatorów urządzeń wentylacyjno-klimatyzacyjnych — mogą otrzymać stwierdzenie kwalifikacji majstra odpowiednio w zakresie całej grupy robót budowlanych lub instalacyjnych, jeżeli:

- 1) wykazą się co najmniej 10-letnią łączną praktyką w zakresie wszystkich specjalności w danej grupie robót budowlanych lub instalacyjnych,
- 2) złożą wnioski do dnia 31 grudnia 1970 r. oraz
- 3) złożą ustny egzamin z wynikiem zadowalającym.

§ 4. W rozporządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 czerwca 1965 r. w sprawie kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie powszechnym (Dz. U. Nr 25, poz. 172) § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby wykazujące się świadectwem czeladnika lub robotnika wykwalifikowanego nie mogą wykonywać funkcji technicznych majstra budowlanego przy skomplikowanych konstrukcjach oraz przy skomplikowanych instalacjach i urządzeniach sanitarnych oraz elektrycznych; przez skomplikowane konstrukcje oraz skomplikowane instalacje i urządzenia sanitarne oraz elektryczne rozumie się konstrukcje oraz instalacje i urządzenia, określone w § 1 ust. 4, 5 i 6 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 10 września 1962 r. w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. z 1962 r. Nr 53, poz. 266, z 1965 r. Nr 6, poz. 24 i z 1966 r. Nr 34, poz. 204).”

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. *R. Gerlachowski*

220

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 sierpnia 1968 r.

w sprawie okresów zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, okresów zatrudnienia za granicą i udzielania świadczeń z tytułu tych okresów oraz zbiegu świadczeń z tytułu zatrudnienia w Polsce ze świadczeniami z instytucji zagranicznych.

Na podstawie art. 8 ust. 3 i art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym

pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje: